

er Ordningen af de sociale Forhold. Ogsaa fra andre Talere har der lydt Ord, der gik i samme Retning. Man har set paa det Spørgsmaal fra forskellige Synspunkter selvfølgelig, men saa godt som alle har været enige om, at det gjaldt om at faa Arbejde i Gang, Arbejde og atter Arbejde. Det har været Løsenet her i Salen ligesom udenfor den. Det er paa Arbejdet, at vor fremtidige Udvikling kommer til at hvile, og skal det gaa godt, er det Arbejdet, der skal bære Udviklingen frem. Det lyder undertiden komisk, naar man hører Folk tale om Arbejde, Folk, der ikke har bestilt synderligt andet i deres Liv end at fortære af de opsparede Kapitaler, som deres Forfædre har efterladt. Men den Forstaaelse dæmrer dog hos dem, at det er kun ved Arbejde, vi kan naa fremad i vort Samfund, som Forholdene nu er. Men naar man rejser Krav om Arbejde, retter man det fra mange Sider kun til en bestemt Klasse i vort Folk, til dem, der betegnes som Arbejdere, og det er vel paa en vis Maade ret naturligt, at Kravet stilles netop til dem, fordi man har Forstaaelsen af, at i Virkeligheden er deres Arbejde det fundamentale Grundlag for Samfundsudviklingen. De fleste har sikkert Forstaaelsen af, at f. Eks. dette, at Folk møder paa Børsen, spekulerer, jobber, driver Kurserne op til et Højdemaal, som maaske er langt over deres Værdi, det er ikke et Arbejde, det er ikke noget, der gavner Samfundet. De fleste har vel nok en Forstaaelse af, at det Arbejde, der skal bære Samfundet frem, er det Arbejde, der har til Opgave at frembringe de Værdier, som Samfundet har Brug for. Men man kunde ogsaa vente, at man stillede det Krav til andre end Arbejderne. En stor Del af de Udtalelser, der har lydt her, er imidlertid netop gaaet ud paa at beklage, at der indenfor Arbejdernes Kreds ikke har været vist den rette Interesse for at føre Arbejdet fremad i vort Land. Man har beklaget, at der var Arbejdsu villie, Mangel paa Arbejdsmod o. s. v. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Lillelund) udtalte saaledes: „Det forekommer mig, at det kunde være heldigt, hvis man for en Gangs Skyld fra Socialdemokratiets Side i Stedet for at ophidse til stadig at kræve højere Løn og kortere Arbejdstid lagde Folk for Alvor paa Sinde, at nu er Arbejdet, det planmæssige Arbejde, det eneste, der i Virkeligheden kan bringe os ud af Uføret“. Og han føjede til, at det har man For-

staaelsen af indenfor Landbrugets Kredse; dør ønsker man at komme til at producere de Levnedsmidler, der ønskes produceret. Den sidste Udtalelse forstaaer jeg nu ikke rigtig. At Landbruget har Forstaaelsen af, at det gælder om at producere, er jeg godt nok i Stand til at kunne forstaa. Men at de længes efter at komme til at producere det, *der ønskes produceret*, det forstaaer jeg ikke Meningen af. Jeg ved ikke, at der har været lagt Landbruget Hindringer i Vejen for at producere, hvad der ønskes produceret. Der har maaske været lagt Landbruget Hindringer i Vejen — baade ad Lovgivningens Vej og ogsaa igennem de Hindringer, Krigen har skabt — for at producere, hvad de selv kunde ønske at producere. Men det, det er ønskeligt at producere, maa dog først og fremmest være det, som Samfundet har Trang til og har størst Trang til, og det, Samfundet har haft størst Trang til under Krigen, er Produktionen af de vigtigste Fødemidler, som var nødvendige for, at Befolkningen i det hele taget kunde fortsætte sin Tilværelse, og man har derfor lagt Beslag paa nogle af disse Fødemidler, saaledes at de ikke kunde anvendes til anden Produktion, og fordelt dem saaledes, at Landbruget maaske ikke kunde producere det, det selv ønskede at producere. Men det, der maa være Opgaven for Arbejdet i Samfundet, er jo netop at tilvejebringe de Ting, som er nødvendige til Samfundets Opretholdelse og Bestaaen, og i saa Henseende tror jeg ikke, der er lagt Landbruget nogen som helst Hindringer i Vejen. Vi har alle med Glæde set, at Landbruget har været i Stand til at afvinde Jorden saa stor en Afgrøde som muligt, og naar den Tid kommer, da der kan indføres Raaprodukter, saa vi ogsaa kan faa den dyriske Produktion forøget, er der vist ingen, der vil modsætte sig, at det sker, men alle vil sikkert tværtimod være glade ved, at en saadan Produktion kommer i Gang igen.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Thomas Larsen) var inde paa det samme. Han talte om det sørgelige Tidens Tegn, de mange Strejker og brudte Overenskomster og den svigtende Arbejdsu villie, og han tilføjede, at han troede ikke, at Arbejdsglæden var afhængig af høj Løn, kort Arbejdstid og rigelig Understøttelse. Det sidste kan naturligvis være rigtigt. Arbejdsglæden fremmes ikke og er ikke afhængig af store Understøttelser, men den er selvfølgelig afhængig af,